KAHARIAN NG MGA PINTO

Isang musikal

‘KAHARIAN NG MGA PINTO’

Buod:

Paalis uli ang nanay ni Lea na isang nars na OFW sa London. Kaya’t si Lea lang at ang tatay niya ang tanging magkasama sa bagong condominium unit na nilipatan nila. Dito sa bagong mundo ni Lea, mayroon daw siyang ‘superpower’— ang kakayahang tumagos sa mga pinto! Kaya niyang maglabas-masok sa iba’t ibang pinto, at sumilip sa buhay ng kanilang mga kapitbahay.

Pero, ang nakapagtataka, sa eskuwelahan, hindi naman gumagana ang kaniyang ‘superpower’ at nagkakabukol lang siya tuwing susubukang tumagos sa mga pinto!

Pagtagal, malalaman natin na ang ‘superpower’ ni Lea ay hindi pala talaga kapangyarihan— kundi ang tanging daan ng pagtakas at pagtutol tuwing siya’y inaabuso ng kaniyang tatay.

Sa tulong ng kaniyang guro, school psychologist at social worker, maipagbibigay-alam sa nanay ni Lea ang pinagdaraanan ng bata. Maipakukulong ang mapang-abusong tatay. At dadaan si Lea sa therapy sessions upang matulungan siyang ‘gumaling’ at malampasan ang mapait na trauma na kaniyang naranasan.

Ang ‘KAHARIAN NG MGA PINTO’ ay isang yugtong dulang musical, kaya’t karamihan ng mga linya sa dula ay pakanta. Ang pangunahing audience nito ay hindi bata, kundi matatanda— upang magkaroon pa ng awareness ang mas marami tungkol sa nagaganap na pang-aabuso sa mga bata.

Isa rin itong panawagan sa lahat ng matatanda na mas protektahan pa ang lahat ng bata at ipaglaban ang kanilang karapatan laban sa anomang uri ng pang-aabuso.

MGA TAUHAN

Lea	7 taong batang babae
Tatay	30's, lalaki
Nanay	30's, babae, nars
Mga Pinto	Koro ng mga tagapagsalaysay
Mrs. Domingo	Matandang babae/ Mabalahibong aso na may manyika
Paola	Babaeng teen-ager/ Biyolin na tinutugtog ang sarili
Linda	Babaeng kasambahay/ Koreanang prinsesa
Teacher Cynthia	Mid-20's, babae
Dr. Villanueva	40's, babae
Social Worker	30's, babae
Mga kaklase ni Lea	mga 7-8 year old na batang lalaki at babae
Ballerinang Manyika	
Aninong Kamay	

LUGAR

Realidad: Ang malungkot at madilim na mundo na totoong ginagalawan ni LEA; ang condo at eskuwelahan.

Pantasya: Ang masaya at makulay na mundo kung saan lahat ay tila kabaligtaran ng realidad. Dito, may kapangyarihan si LEA na tumagos sa MGA PINTO.

PANAHON

Kasalukuyan.

SCENE 1

REALIDAD. Sa pasilyo ng condo, nakahilera ang MGA PINTO. Sa gitna nila nakatayo sina LEA, NANAY at TATAY. Bitbit ni LEA ang kanyang manyika at hila-hila ang kanyang school bag. May dalang mga supot ng asin at bigas si NANAY. Buhat-buhat ni TATAY ang isang electric fan at oven toaster.

Nasa tapat sila ng PINTO NG 19-L.

NANAY
Anak, paki-buksan mo nga ang pinto.

Natatakot na lalapitan ni LEA ang door knob. Hindi niya magawang hawakan ito.

TATAY
Ang tagal naman!

Ibababa ni NANAY ang mga hawak niya.

NANAY
Ako na nga. Alam mo naman itong anak mo, takot magbukas ng pinto. Ewan ko ba kung bakit.

Bubuksan ni NANAY ang pinto.

NANAY
Gusto mo ba dito sa bagong bahay natin?

LEA
Opo. Ang tahimik. Tayo lang po ang nakatira dito?

Lalabas si MRS. DOMINGO, bitbit ang kanyang aso.

MRS. DOMINGO
Siyempre, may mga kapitbahay kayo!

MRS. DOMINGO

Ako si Misis Domingo

Siya si Bantay, ang baby ko

Isang asong isip-tao

19-A… kapitbahay n'yo

Lalapit si PAULA, tinutugtog ang kanyang biyolin.

PAULA

19-F, ako si Paula

Tumutugtog sa orchestra

Instrumento ko'y biyolin

O kay sarap patugtugin

Susunod si LINDA, winawagayway ang siyanse at walis.

LINDA

Ate Linda at your serbis

Luto, laba, plantsa, linis

Ako ay masipag na tunay

Sa 19-B, kasambahay

PAULA
Ang nanay ni Bantay…

LINDA
Ang musikerang mahusay…

MRS. DOMINGO
Bidaderang kasambahay…

MRS. DOMINGO/ PAULA/ LINDA

Kapitbahay, kapitbahay

Pero hindi kapit-buhay

Kanya-kanya kami rito

Makisama na lang kayo

Para walang gulo!

Pagsasarhan sila ng pinto ng tatlong kapitbahay. Papasok sina NANAY at TATAY sa PINTO NG UNIT 19-L. Maiiwan si LEA sa hallway.

PANTASYA. Maglalabas ng malalaking susi ang MGA PINTO, itataas nila ang mga ito na parang espada ng mga sundalo.

MGA PINTO

Welcome! Tuloy ka, Lea!

Dito sa 'ming kaharian

Lahat ay kabaligtaran

Dito, ang kababalaghan

Nagiging katotohanan

PINTO NG 19-L

Bahay dito'y patong-patong

Mula ground floor hanggang bubong

Sanlibo't tatlumpung tao

Lahat ng nakatira dito

LEA

Mga pintong 'di na kailangan

Susian at buksan

Ang daming mapupuntahan

Sa inyong kaharian

Ang saya sa inyong mundo

Gusto kong tumira dito

May kalayaan ako

Na gawin ang gusto ko

MGA PINTO

Pero tandaan!

Lahat dito'y kabaligtaran

Dito, ang kababalaghan

Nagiging katotohanan

Lalabas si MRS. DOMINGO, nakadamit-aso, hinihinila sa tali ang alaga niyang manyika.

PINTO NG 19-A

‘Yan ang masungit na amo

Asong may alagang tao

MRS. DOMINGO (ASO):

Ako si Misis Domingo

May alaga akong tao

Ang pagmamahal ko

Sagad hanggang buto-buto

Lalabas si PAULA, isa nang biyolin, pinatutugtog ang sarili.

PINTO NG 19-F

At ang taong naging biyolin

Sarili’y kayang patugtugin

PAULA (VIOLIN):

Paula kung tawagin

Tinig ko’y parang hangin

Lahat ng aking awitin

May hugot, may damdamin

Lalabas si LINDA, isa nang prinsesang Koreana.

PINTO NG 19-B

Ang kasambahay naging bida

Prinsesa ng Koreanovela

LINDA (PRINSESA):

Annyeonghaseyo! Kumusta!

Ako si Prinsesa Linda

Ang magandang senyorita

Byuti ko'y pang-artista!

MGA PINTO

Alam namin, bawat kuwento

Walang isa, kahit sino

May tinatagong sikreto

Lahat aming nabubuko

LEA

Wehhh, hindi nga?

Baka nagjo-joke lang kayo?

MGA PINTO

'Di kami nagbibiro

Kami ang mga saksi

Sa bawat pangyayari

Dito sa kaharian ng mga pinto!

PINTO NG 19-L

Welcome! Tuloy ka, LEA!

Tatagos si LEA sa pinto ng 19-L.

MGA PINTO:

Ano ang kuwento ni Lea?

May lihim ba siyang itinatago?

Bakit niya nakikita

Kaming hukbo ng mga pinto?

Aalamin namin ang katotohanan

Hindi namin tatantanan

Kami'y mag-iimbestiga

Ano nga ba, ano nga ba…

Ano nga ba ang lihim ni Lea?

(BLACKOUT)

SCENE 2

REALIDAD. Nasa pasilyo ng paaralan si LEA habang masayang naglalaro ang mga CLASSMATES niya kasama si TEACHER CYNTHIA. Hindi gumagalaw ang MGA PINTO.

TEACHER CYNTHIA
Lea!

Hindi lalapit si Lea.

TEACHER CYNTHIA

Simple lang sa unang tingin

Tahimik at mahiyain

Isang batang malungkutin

Kaya walang pumapansin

MGA KAKLASE

Bihira siyang magsalita

Parang umurong ang dila

Baka kinain ng pusa

Bakit kaya dila'y nawawala?

Papasok sa classroom si LEA pero may nakaharang na PINTO.

MGA KAKLASE

Kami rin ay nagtataka

Bakit pinto'y 'di mahawakan

Natatakot ba siya?

Ano'ng kinatatakutan?

PANTASYA. Magbubuhay ang MGA PINTO sa pasilyo.

MGA PINTO

Ano'ng meron sa kanyang buhay

Walang dahilan para malumbay

Pero ang ating bida

'Di man lang tumatawa

Magri-ring ang bell. Tatakbo pauwi ang mga kaklase niya.

REALIDAD. Maglalakad si LEA pauwi. Sa bahay nila, naghahain ng pagkain si TATAY sa mesa. Pagkakita nito kay LEA, yayakapin.

TATAY

Umiikot ang aking mundo

Dahil sa 'yo, prinsesa ko

Bawat tibok ng aking puso

Binubulong pangalan mo

TATAY
Kumain ka na.

LEA
Hihintayin ko po si nanay.

TATAY
Mamaya pa yun-

LEA
‘Nay!

Dadating si NANAY, naka-unipormeng pang nars.

NANAY
May good news ako! Babalik na ako sa London!

Yayakapin ni NANAY si TATAY. Mapapansing malungkot si LEA. Lalapitan.

NANAY

Ako’y nagsusumikap

Para sa ‘yong mga pangarap

Nang gumanda ang buhay mo

Lahat nang ito’y para sa ‘yo

Malayo man ako

Ikaw ang nasa isip ko

Walang ibang hangarin

Kundi buhay mo’y pagandahin

TATAY

Mahal kita

NANAY

Mahal ka namin

TATAY

Prinsesa ko

NANAY

Aming mundo

TATAY

Ako’y iyong-iyo

NANAY

Ikaw ang buhay ko

Kukunin ni NANAY ang kamay ni LEA at maglalakad sila papunta sa kuwarto.

Mahihiga si LEA sa kama, pipikit. Hahalikan ni NANAY si LEA sa noo at papatayin ang ilaw sa kuwarto. Aalis si NANAY.

Katahimikan. Didilat si LEA. Nakatingin sa PINTO NG KUWARTO. Wala itong imik. Bubukas. Pipikit si LEA. Papasok si TATAY sa kuwarto at uupo sa kama para kumutan si LEA. Unti-unting didilim.

PANTASYA. May matitirang liwanag sa mukha ni LEA. Babangon.

LEA

Shhh!

'Wag kayong maingay

'Di alam ni Nanay

Lalo na ni Tatay

Meron akong ibang buhay

Tahimik lang ako

Dahil ako'y may sikreto

Sa inyo ko lang sasabihin 'to…

May superpower ako!

Bubuwelo si Lea, tatakbo papunta sa PINTO NG KUWARTO at tatagos.

LEA

Kaya kong tumagos sa mga pinto

Kahit ilan, kahit saan

Basta gusto ko,

'Di ako mapipigilan!

Walang nakakaalam

Sa superpower ko

Walang pinagsabihan

Ng aking sikreto

Alam ko'ng iniisip n'yo…

Para saan ang powers mo?

PINTO NG KUWARTO

Magnanakaw ka ba ng bangko?

Mananakot ng mga tao?

LEA

Hindi ko alam, ewan

Kailangan bang may dahilan?

'Di ba puwedeng tanggapin na lang?

Hindi ko alam, ewan

Babalik sa pagkakahiga si LEA. Nakaupo pa rin sa tabi ng kama si TATAY.

REALIDAD. Papasok si NANAY, may dalang maleta na may markang: "LONDON." Yayakap si NANAY kina TATAY at LEA. Maiiwang nakaupo sa kama ang mag-ama habang naglalakad palayo si NANAY, kumakaway at hila-hila ang kanyang maleta.

<u>SCENE 3</u>

REALIDAD. Ilalapag ni TATAY ang uniporme ni LEA sa kama. Tsaka lang babangon si LEA.

TATAY
May sakit ka ba?

LEA
Wala po, nami-miss ko lang si nanay… sana nandito siya.

TATAY
Ilang beses ko bang ipaliliwanag sa 'yo… kailangang magtrabaho sa abroad ng nanay mo.

LEA
Alam ko naman po 'yun…

TATAY
Yun naman pala. Eh bakit nagmumukmok ka pa? 'Lika nga dito… tandaan mo, mahal kita. Mahal na mahal.

Yayakapin ni TATAY si LEA.

TATAY

'Wag kang mag-alala

Wala man si nanay

Nandito si tatay

Para mahalin ka,

Aking munting prinsesa

Masdan ating kaharian

Maliit lang kung titingnan

Isang banyo, dal'wang kuwarto

Kusina, kainan… sala

Maliit lang pero puwede na

Munting palasyo, para sa prinsesa ko

'Wag kang mag-alala

Wala man si nanay

Nandito si tatay

Para mahalin ka

Hahalikan ni TATAY si LEA sa pisngi.

LEA
'Tay… maglalaro lang ako sa labas.

Tatayo si TATAY, para isara ang PINTO NG KUWARTO.

TATAY
'Wag na… Iiwan mo ko… akala ko ba mahal mo si tatay?
Mahal mo ba ako?

LEA
Opo.

TATAY
Mahal na mahal ka ni Tatay.

Hahawakan ni TATAY sa balikat si LEA at hahalikan ang anak sa labi.

Maririnig ang tinig ng KORO mula sa likod ng entablado.

KORO

Ito ang lihim ni Lea

pagmamahal ng Tatay n'ya

Sobra-sobra, 'di na tama

Ano'ng kanyang magagawa?

PANTASYA. Tatakpan ng PINTO NG KUWARTO sina TATAY at LEA.

PINTO NG KUWARTO

Nakalimutan n'yo na ba

Ang super power ni Lea

Kaya niyang tumakas

Puwede siyang lumabas

Papasok ang ibang MGA PINTO.

MGA PINTO

Tandaan

Dito sa aming kaharian

Lahat ay kabaligtaran

Ng inyong nakasanayan

Dito, ang kababalaghan

Nagiging katotohanan

Tatagos si LEA mula sa PINTO NG KUWARTO, naka-costume ng superhero.

LEA

Meron akong kayang gawin

Isip ko'y paliliparin

Imahinasyon ko ay paaandarin

Powers ko ay gagamitin

Sino ang unang bibisitahin?

Ah! Yung aso, ating kumustahin!

Tatagos si LEA sa PINTO NG 19-A.

Nandoon si MRS. DOMINGO, nakadamit na aso, kinakagat ang manyikang tao.

LEA
Kumusta kayo, Mrs. Domingo?

MRS. DOMINGO (ASO)
Arf! Arf! Arf!

LEA
Kumain na ho ba kayo?

MRS. DOMINGO (ASO)
Awooooo!

Maglalagay si LEA ng pagkain ng aso sa isang bowl at ilalapag ito sa sahig.

Bibigyan din niya ito ng isang malaking buto. Kakainin ni MRS. DOMINGO.

Maririnig ang matinis na hiyaw ng biyolin.

LEA

Tinatawag ako ni Ate Paula

Mabuti pa, puntahan ko siya!

Tatagos si LEA sa PINTO NG 19-F.

Nandoon si PAULA, isang biyolin, tinotono ang kanyang sarili.

LEA
Ate Paula, kailangan mo ba ng tulong?

PAULA
(Garalgal) Eeek! Eeek! Eeek!

LEA
Oo naman po. Saan po ba hihigpitan?

PAULA
(Garalgal) Eeek!

Hihigpitan ni LEA ang tuning peg ni PAULA.

PAULA

Salamat, Lea!

Maririnig ang tili ni LINDA.

LEA

Kailangan ng tulong ni Ate Linda

Doon muna ako sa kabila!

Tatagos si LEA sa PINTO NG 19-B.

Maaabutan niya si LINDA, nakasuot ng damit ng prinsesang Koreana, nanghihina sa sofa. Sa bawat sabihin nitong salitang Koreano, may KORO na maglalabas ng karatulang may salin sa Filipino.

LINDA
Dowajuseyo!
(Salin: Tulungan mo ako!)

LEA
Bakit po? Ano po'ng nangyari?

LINDA
Naneun wang-gwan-eul ilh-eo beolyeossda.
(Salin: Nawawala ang Korona ko!)

Hahanapin ni LEA ang korona sa ilalim ng sofa. Makikita niya ito at ipuputong sa ulo ni LINDA.

LINDA
Gomabseubnida!
(Salin: Salamat!)

Yayakapin ni LINDA si LEA. Makikiyakap din sina MRS. DOMINGO at PAULA.

LEA

Tapos na…

Tapos na ang trabaho ko

Natulungan ko na kayo

Humihina na’ng powers ko

Babalik na ‘ko sa ‘king mundo

Tila may humihila kay LEA, palayo sa MGA PINTO at mga kapitbahay.

MGA PINTO

Sana dito ka na lang

Sa aming kaharian

Dito marami kang kaibigan

Dito ‘di ka masasaktan

Tatagos si LEA sa PINTO NG KUWARTO.

(BLACKOUT)

REALIDAD. Habang madilim, maririnig ang ingay ng mga kapitbahay- may kumakahol na aso, may tumutugtog ng biyolin at may babaeng nagsasalita ng Koreano. Lalabas si TATAY sa PINTO NG KUWARTO.

<u>SCENE 4</u>

REALIDAD. Sa pasilyo ng eskuwelahan, nagkukumpulan ang mga KAKLASE ni LEA.

MGA KAKLASE
Lea! Lea! Lea!

Nasa kabilang dulo ng pasilyo si LEA, nakatanggal ang mga sapatos at bumubuwelo.

KAKLASE 1
Sige na! Gawin mo na!

KAKLASE 2
Ano ba'ng gagawin niya?

KAKLASE 1
Kaya daw siya hindi humahawak sa pinto, kasi kaya raw n'yang tumagos. May super power daw siya.

KAKLASE 2
'Di nga, walang biro?

MGA KAKLASE

Siya si Super Lea

At ang power niya

Tumagos sa pinto

LEA

Walang halong biro!

MGA KAKLASE

Kung ayaw mong maniwala

Manood ka, kanyang ipapakita

Kaya niyang tumagos sa pinto

LEA

Sasampolan ko kayo!

MGA KAKLASE

On your mark…

Ready….

Get set…

Go!

Tatakbo si LEA papunta sa isang PINTO sa dulo ng pasilyo. Tatama siya at babagsak. Magtatawanan ang MGA KAKLASE niya.

Lalabas si TEACHER CYNTHIA. Magtatakbuhan palayo ang MGA KAKLASE ni LEA.

TEACHER CYNTHIA
O, may bukol ka yata.

Susubukang hawakan ni TEACHER CYNTHIA si LEA pero lalayo ito.

TEACHER CYNTHIA
May problema ba?

LEA
Opo… nawala ang superpower ko!

TEACHER CYNTHIA
Ano'ng superpower?

LEA

Kagabi lang po

Kaya kong tumagos sa pinto

Hindi ako nasasaktan

Hindi rin nabubukulan

'Wag ho kayong mabibigla

May superpower po ako

Pag ang kapitbahay may problema

Ang tumutulong sa kanila…

Si Super Lea!

Kagabi, si Ate Linda

Kasambahay na prinsesa

bida sa koreanovela

Nawawala ang korona

Sino'ng nakahanap?

Si Super Lea!

Si Ate Paula

Siya po ang pinakamahinhin

Sa lahat ng mga biyolin

Buti dumating ako

Inayos ko ang kanyang tiklado

Gumanda ang kanyang tono

Naku, si Mrs. Domingo

Asong may alagang tao

Ayaw tumigil sa paglalaro

Pero nung dumating ako

Pinakain ko ng malaking buto

TEACHER CYNTHIA
Binisita mo ang mga kapitbahay n'yo?

LEA
Opo. Pero doon po sa kaharian ng mga pinto.

TEACHER CYNTHIA
Saan yun?

LEA
Doon din 'yun sa may amin, kaya lang nakakapunta lang ako doon tuwing…

TEACHER CYNTHIA
Tuwing?

Hindi na magsasalita si LEA. Yayakap na lang siya kay TEACHER CYNTHIA.

TEACHER CYNTHIA

Lea, ano'ng problema?

Sabihin mo, para matulungan kita

May nagawa ka ba?

O may nangyari sa 'yo?

Puwede mong ibulong sa akin

Kahit na anong lihim

Puwede mong ikuwento

Makikinig ako

Aabutan ni TEACHER CYNTHIA si LEA ng mga papel at krayola. Habang nagdo-drowing si LEA, dadating si DRA. VILLANUEVA.

TEACHER CYNTHIA
Lea, siya si Dra. Villanueva.

DRA. VILLANUEVA
Ang sabi ni teacher Cyntia, meron ka raw gustong ikuwento. Tungkol ba ito sa 'yo?

Tatango si LEA. Aabutan ni DRA. VILLANUEVA ng isang manyika si LEA. Magkukuwento si LEA, pero hindi maririnig ang boses niya… kundi makikita sa isang sayaw.

PANTASYA. Lalabas ang BALLERINANG MANYIKA, kamukha ito ng manyikang hawak ni LEA, at magsasayaw sa harap ng isang puting telon kung saan may ANINONG KAMAY na tila kumukumpas ng musika.

Sa umpisa, marahang nakikipagsayaw ang ANINONG KAMAY sa BALLERINANG MANYIKA. Habang bumibilis ang musika, nagiging mas marahas ang kilos ng ANINONG KAMAY sa BALLERINANG MANYIKA.

Matatapos ang sayaw sa tila mahigpit na hawak ng ANINONG KAMAY sa BALLERINANG MANYIKA. Pagbitaw ng ANINONG KAMAY, walang lakas na mahuhulog sa sahig ang BALLERINANG MANYIKA.

(BLACK OUT)

SCENE 4

REALIDAD. Nakatulog si LEA sa silya habang nag-uusap sina TEACHER CHYNTHIA at DRA. VILLANUEVA.

TEACHER CYNTHIA
Kailangan nating tulungan si Lea.

DRA. VILLANUEVA
May kinausap na akong social worker. Sila na ang nagsabi sa mga pulis.

TEACHER CYNTHIA
Ako na ang tatawag sa nanay niya.

Magdidilim sa kanilang bahagi ng entablado. Kay LEA lang maiiwan ang ilaw.

Liliwanag sa kabilang dulo ng entablado kung saan naroon si NANAY, hawak ang kanyang cellphone, hindi makapaniwala sa narinig na balita.

NANAY

Sana'y nandyan ako sa 'yong tabi
Bigyang liwanag ang madilim na gabi
Nagtago ang mga tala, bumuhos ang ulan
Nang lamunin ng buwitre ang buwan

Sana'y yakap ka hanggang humupa
Ang pag-agos ng iyong mga luha
Walang magagawa ang pagtangis
Kung hindi mauubos ang iyong hapis

Anak ko, aking mundo
Akala ko, alam ko
Ang tunay na pangarap mo
Hindi pala, hindi pala
Nagkamali ako

Didilim sa bahagi ng entablado kung saan natutulog si LEA. Liliwanag sa bahagi kung saan nanonood ng TV si TATAY.

Habang umaawit si NANAY, kasama ng SOCIAL WORKER ang mga PULIS sa paghuli kay TATAY.

NANAY

Hindi ko maintindihan

Paano'ng 'di ko nalaman

Na nilalapastangan

ang iyong kamusmusan

Kung sino pa ang inaasahan

Na magmahal nang lubusan

Siya pa ang dahilan

Kung bakit ka nasaktan

Sana ako na lang

Ang siningil ng kapalaran

Hindi ikaw, anak ko

Sana ako… sana ako

Hinihila ni NANAY ang kanyang maleta, may markang: "MANILA."

Sa kabilang dulo ng entablado, lalabas sina TEACHER CYNTHIA at DRA. VILALNUEVA kasama ang social WORKER na hawak ang kamay ni LEA. Iiwan ni NANAY ang kanyang maleta at tatakbo kay LEA. Pagkakita sa INA, agad na sasalubungin ito ni LEA. Humahagulgol na yayakapin nila ang isa't isa.

LEA
Nanay!

NANAY
Sorry, anak. Kasalanan ko 'to. Sana, hindi na lang kita iniwan.

TEACHER CYNTHIA
Wala po kayong kasalanan.

SOCIAL WORKER
Minsan, maaari itong mangyari sa harap natin mismo nang hindi natin namamalayan.

DRA. VILLANUEVA
Ang importante, matulungan natin ngayon si Lea.

TEACHER CYNTHIA
Okay lang ba sa 'yo kung mawala ang super power mo?

Marahang tatango si LEA.

Hawak ni NANAY ang kamay ni LEA, bababa sila ng entablado at tatabi sa mga manonood habang ipapalabas sa TV ang video ni LEA sa kanyang mga therapy sessions kasama si DRA. VILLANUEVA at si NANAY.

Maiiwan sa entablado ang SOCIAL WORKER at sina TEACHER CYNTHIA at DRA. VILLANUEVA.

MGA KABABAIHAN

Katahimikan ay basagin

Kadiliman ay puksain

Ang abuso, ‘wag palampasin

‘Di dapat nililihim

SOCIAL WORKER

Nangyayari ito kahit kanino

Mahirap man o mayaman

Ating tandaan

walang kahit sino

Ang puwedeng yumurak

Sa ating pagkatao

TEACHER CYNTHIA

Ang mga kabataan ay ating turuan

Na magsabi ng “huwag, ayoko!”

Pag pilit na hinahawakan

ang mga bahaging maselan

Magsabi, magsumbong, magkuwento

sa taong pinagkakatiwalaan

DRA. VILLANUEVA

'Di biro ang kanilang pinagdaanan

Mahirap kalimutan

Buksan ang mga puso't isipan

Para sila'y matulungan

Kanilang kinabukasan

Ating alagaan

MGA KABABAIHAN

Katahimikan ay basagin

Kadiliman ay puksain

Ang abuso, 'wag palampasin

'Di dapat inililihim

Lalabas ng entablado ang SOCIAL WORKER kasunod sina TEACHER CYNTHIA at DRA. VILLANUEVA.

SCENE 5

PANTASYA. Aakyat ng entablado si LEA**.** Pipila ang MGA PINTO, nakataas ang malalaking susi na parang espada ng mga sundalo. Isa-isang ilalapag ng MGA PINTO ang mga susi sa paanan niya.

MGA PINTO:

Alam na, alam na

Alam na namin

Ang lihim ni Lea

Kung bakit niya nakikita

Kaming hukbo ng mga pinto

Alam na namin ang katotohanan

Na ‘di dapat pagdaanan

Kahit ninoman

Mula sa araw na ito

Ang kaharian ng mga pinto

Ay magsasara na

Kasabay ng madilim na yugto

Sa buhay ni Lea

Paalam, paalam

Sa aming matapang na kaibigan

Sabay- sabay na sasaludo ang mga pinto, tatalikod at lalabas ng entablado.

REALIDAD. May maiiwang isang pinto, pero wala na itong mukha. Patutunugin ang mga daliri at mag-iinat ng mga kamay. Parang boksingerong sasabak sa laban ang pagbuwelo ni LEA.

Dahan-dahang lalapitan ni LEA ang pinto at nakapikit na aabutin ang door knob.

Nang mahawakan niya ito… walang nangyari!

LEA
Nay! Nay!

Hahangos papasok sa entablado si NANAY.

NANAY
Ano'ng nangyari?

LEA
May bagong power ako! Kaya ko nang buksan ang pinto!

Matatawa si NANAY at yayakapin si LEA. Matapos ang mahabang panahon, tatawa na rin si LEA.

NANAY

Sa wakas dumating na

Ang pinakahihintay ko

Ang marinig kang tumawa

Ang makita kang masaya

Ako'y nagsusumikap

Para sa 'yong mga pangarap

Nang sumaya ang buhay mo

Lahat nang ito'y para sa 'yo

‘Di na muling magkakalayo

‘Yan ang aking pangako

Walang ibang hangarin

Kundi ika’y pagalingin

LEA

Salamat, Nanay

Dahil sa pagmamahal mo

Muling nagkabuhay

Ang aking puso

Nagbalik ang tiwala

Sa aking mundo

May apoy ng pag-asa

Sa aking puso

Salamat, Nanay

Mahal kita

Magyayakapan ang mag-ina.

(BLACK OUT)

(WAKAS)

****